

[Jens Thomsen.]

et Særhensyn til den gode Jord, og jeg vil henstille, at Havre og Rug sættes op i samme Pris som Hvede og Byg.

Man siger nok, at højere Rugpriser fordyrer Brødet, og det rigtigt, men en Arbejder er sin Løn værd, ogsaa naar han dyrker Rugen. Før i Tiden kunde man bytte lige over med Brød og Rug, Pund for Pund, og dette viser, at Brødfordyrelsen foretages andre Steder end hos Rugdyrkerne. En Prisstigning paa 1½ Kr. pr. Td. Rug betinger en Stigning i Brødprisen paa 1½ Øre pr. kg Brød, og ingen, der kender Rugdyrkerens Arbejdsfortjeneste, vil misunde ham det, som han kunde faa ved den forhøjede Rugpris. Jeg vil derfor henstille, at man tager samme Hensyn til de lettere Jorder, der fortrinsvis er henvist til at dyrke Havre og Rug, som til de gode Jorder, hvor der dyrkes Hvede og Byg.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vilde holde Flæskepriserne oppe. Det ærede Medlem Hr. Ulrich vil give billigt Flæsk til Paaske, Pinse og Jul. Det er jo for saa vidt en ganske ideel Foranstaltning, det ærede Medlem der har fundet paa, for naar den bliver praktiseret, kan enhver Forbruger forsyne sig for hele Aaret, og jeg tror, at Landbruget vil betakke sig for at benytte sig af en saadan Sagkundskab, som det ærede Medlem her lægger for Dagen.

Som sagt, jeg tror, at den Ordning, vi har med Hensyn til Salg af Flæsk i Øjeblikket, er saa god, som Landbruget kan ønske, og jeg vil paa det indstændigste anmode om, at man fortsat lader Indfyldelsen paa Flæskeprisen ligge, hvor den ligger nu, nemlig hos Slagteriernes Fællesledelse. Jeg tror, den der ligger i betydelig bedre Hænder, end hvis man lægger den i Hænderne paa Landbrugsministeren og Landbrugsraadet.

Oluf Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Retsforbundet sædvanlig var imod alle fornuftige Forslag. Der kan over for den Betragtning fra den højtærede Ministers Side være Grund til at gøre opmærksom paa, at hvis vi gaar imod alle fornuftige Forslag, ja, saa maa der være adskillige af de Forslag, der fremsættes af den højtærede Regering, som er ufornuftige, eftersom vi har givet en Række af Regeringens Forslag Tilslutning.

Naar den højtærede Landbrugsminister kom med denne Bemærkning, havde den jo imidlertid en anden Begrundelse, nemlig den,

at Ministeren vilde være fri for at svare paa nogle Spørgsmaal, jeg havde stillet til ham. Jeg havde for det første spurgt om, hvorvidt Landbrugsraadet, hvorvidt Husmandsforeningernes Ledelse havde givet Tilslutning til den Forhøjelse af Korntolden, som her er foreslaaet. Jeg mener, det kan være berettiget, naar der her i Rigsdagen fremsættes et Lovforslag og den højtærede Minister skyder Landbrugsraadet frem foran sig, at man saa ogsaa faar Besked om, om det virkelig er Landbrugsraadet, der staar bag ved det Forslag, som Regeringen har fremsat.

Dernæst stillede jeg til Ministeren det Spørgsmaal, hvor mange flere Arbejdere Godsejerne havde taget i Beskæftigelse, siden vi fik Korntolden. Det var en af de Begrundelser, der blev givet for Korntolden, at den skulde give øget Beskæftigelse. Hvilket Resultat har man saa at fremvise? Har Forholdet ikke været lige modsat, at man i Stedet for at faa flere i Arbejde, saa har man reelt nedsat Arbejdslønnen, fordi det er blevet dyrere for Landarbejderne at leve?

Jeg har yderligere stillet den højtærede Landbrugsminister et Spørgsmaal med Hensyn til Fordelingen af Svinekort, hvordan det var henholdsvis med Produktion og Kortfordeling for de forskellige Ejendomsgrupper. Jeg mener, at det er berettiget at forlange, at Rigsdagen faar Besked om, hvordan dette Forhold ligger. Det foreliggende Forslag gaar kort sagt ud paa at fordyre det daglige Brød, det gaar ud paa at forringe Arbejdsmulighederne, og det gaar ud paa at forøge Jordpriserne og vanskeliggøre Udstykningen.

Jeg behøver blot at erindre om den Opgørelse, der nylig er fremkommet over Priserne paa Ejendomme, der er solgt i 1933—34. Denne Opgørelse viser, at der har været en Stigning i Priserne paa Husmandsbrug paa 3 pCt., men for de store Gaarde paa over 12 Tdr. Hartkorn har der været en Stigning paa 17 pCt., efter at man her i Rigsdagen har gennemført de forskellige Ordninger. Den Lovgivning, man her er gaaet ind for, har givet forholdsvis højere Priser paa de store Ejendomme, og man vil ogsaa se, at Antallet af de store Ejendomme, som er solgt, det Antal Hektar, som er kommet i Omsætning, er meget mindre i 1934 end i 1933. Det er min Opfattelse, og der er ikke fra nogen Side fremført Betragtninger, som har givet mig Grund til at ændre den, at et Forslag som det her forelagte vil, hvis det gennemføres, forøge Arbejdsløsheden. Det vil svække Købekraften hos